

З вікна бачу АНТОНІВСЬКИЙ МІСТ

~

I Can See Antonivka Bridge From the Window

Z okna vidím Antonivský most

by

**Taras Ibrahimov, Khrystyna Havryliuk -
authors, reporters**

Ukrainian Radio, Suspilne Ukraine / Suspilne Ukraine (UA:PBC)

SYNOPSIS

З вікна бачу Антонівський міст

Українські війська звільнили Херсон. Росіяни відійшли на правий берег Дніпра і почали регулярно обстрілювати місто. Найбільше потерпає Антонівка, селище на березі Дніпра, розташоване впритул до підірваного Антонівського мосту, стратегічно важливого для росіян об'єкта, що є єдиним найкоротшим місцем переправи на окупований ними правий берег. Окупанти багато разів заходили до жительки Антонівки – Ірини, яка живе перед Антонівським мостом. Жінка чула про що говорили окупанти. Як живуть під постійним прицілом окупантів жителі Антонівки, як староста селища Сергій Іващенко підтримує жителів, - у репортажі Тараса Ібрагімова.

I Can See Antonivka Bridge From the Window

Ukrainian military forces liberated Kherson. Russians retreated to the right bank of the River Dnipro and began shelling the city on a regular basis. Antonivka, a village on the bank of the River Dnipro located close to the blown-up Antonivka Bridge, a strategically important object for the Russians, is the shortest way to get to the occupied right bank and suffers the most. The occupiers visited Iryna, a resident of Antonivka living in front of the Antonivka Bridge, numerous times. She heard what the occupiers were talking about. The report by Taras Ibrahimov tells how Antonivka residents live under the constant gunfire of the occupiers and how the village leader Serhiy Ivashchenko supports the residents.

Z okna vidím Antonivský most

Ukrajinské vojenské síly osvobodily Cherson. Rusové se stáhli na pravý břeh Dněpru a začali město pravidelně ostřelovat. Antonivka, vesnice na břehu Dněpru ležící poblíž mostu vyhozeného do povětří Antonivka, pro Rusy strategicky důležitého objektu, je nejkratší cestou k obsazenému pravému břehu a trpí nejvíce. Okupanti mnohokrát navštívili Irynu, obyvatelku Antonivky žijící před mostem Antonivka. Slyšela, o čem okupanti mluví. V reportáži Tarase Ibrahimova se dozvíte, jak obyvatelé Antonivky žijí pod neustálou palbou okupantů a jak je podporuje představitel vesnice Serhij Ivaščenko.

Original script

Сергій Іващенко, староста села Антонівка:

Тут щодня прильоти. Стріляють будь-куди, аби влучити. Це Антонівка.

КОРЕСПОНДЕНТ:

Після звільнення Херсона російські військові відійшли на лівий берег Дніпра та почали регулярно обстрілювати місто. Чи не найбільше потерпає Антонівка – селище, що входить до херсонської громади та розташоване, фактично, на березі річки, впритул до Антонівського мосту.

ІРИНА (рос мова):

У соседей жили орки. Периодически стреляли котов, собак. Развлекались. Много раз заходили: «Кто здесь живет? А можна у вас поселиться? А сколько вас здесь? Приходили, потому что я в Службе безпеки Украины работала. Естественно, приходили спрашивали. Но я работала врачом, я не оперативник. Они ночевали у нас под воротами. И разговоры тут такие, что вот, если нас на передок пошлют, убьем своего командира и сдадимся. Вот такие разговоры мы слышали все время. А вот, когда сильно началось, и наутро, когда наши заходили, ни одной лодки, ни одного орка уже нигде не было.

КОРЕСПОНДЕНТ:

Староста Сергій щодня приїздить до місцевих. Дістатися в мікрорайони він може лише вздовж Дніпра. Сергій називає цей шлях «дорогою життя», оскільки росіяни в змозі обстрілювати його навіть зі стрілецької зброї. Він привозить з необхідного усе, що може дістати, для людей: від хліба до будівельної півки. Через холод, відсутність світла та води частина антонівців все ж наважується евакуюватися. За словами Сергія, з довоєнних 13-ти тисяч жителів тут залишилося близько трьох.

Володимир, житель Антонівки:

Обстріли. Як тут жити? Життя немає.

Куди прямуєте?

На Вінниччину. Ми самі звідти. Ми тут вже 13 років живемо. П'ятеро нас їде: бабуса, мати, брат і Льоша – наш сусід, буде, як рідний з нами. (Льоша на інвалідному візочку- ред.)

English script

Serhiy Ivashchenko, head of Antonivka village:

There are attacks every single day here. They shoot anywhere just to get a shot. This is Antonivka.

CORRESPONDENT:

After the liberation of Kherson, the Russian military retreated to the left bank of the Dnipro River and began shelling the city regularly. Antonivka, a village which is part of the Kherson hromada (territorial community) and is actually located on the bank of the river, close to the Antonivka bridge, suffers perhaps more than others.

IRYNA (in Russian):

The neighbours had orcs living with them. They periodically shot cats and dogs. They had fun. They came by many times: "Who lives here? Can we live with you? How many of you are here? They came because I worked for the Security Service of Ukraine. Naturally, they came and asked questions. But I was a doctor, not an operations officer. They spent nights near our gate. And they said that if they were sent to the front line, they would kill their commander and surrender. We heard such conversations all the time. But when the offensive actually started, and in the morning, when our military came, there was not a single boat or orc anywhere.

CORRESPONDENT:

Serhii, the village head, visits the local residents every day. The only way he can get to the neighbourhoods is along the Dnipro River. Serhiy calls this path "the road of life" because the Russians are able to shoot at him even with small arms. He brings whatever he can get for the people, from bread to construction foil. Because of the cold, lack of electricity and water, some Antonivka residents decide to evacuate. According to Serhiy, about three thousand people out of the pre-war population of 13,000 remain here.

Volodymyr, a resident of Antonivka:

Shelling. How to live here? There is no life here.

Where are you going?

To the Vinnytsia region. We come from there. We have been living here for 13 years. Five of us are leaving: my grandmother, mother, brother, and Liosha, our neighbour, who will be like a family member for us. (Liosha is in a wheelchair - editor's note)